

jaro u kokořína

na kokořínských stráních
mlčel jsem spolu s jarem hezky dlouho
dlouho a hezky jsme spolu mlčeli
a dívali se jak si paní louka
vybírá k šatům z pestré řádky broží
smetanky zvonky krokusy
k tomu se mluvit nemusí
my dva si i tak rozumíme
ono promlouvá barvami květů
a já verši